

Afgørelsen af Forholdet mellem danske Under-
saatter indbyrdes, og ikke det, her er Tale
om, som har en mere udstrakt Betydning.

Ved § 5 er der indført det ny Princip,
som ikke er gældende i Almindelighed ifølge
dansk Processret, at Dommen skal kunne ekse-
kveres, uagtet der er udtaget Appellstævning,
medmindre der stilles Sikkerhed for det
Beløb, som kræves. Med andre Ord, selv
om man appellerer Konsulens Dom, skal
den dømt enten finde sig i Eksekution eller
ogsaa stille Sikkerhed for „det tilbømte“,
som det hedder. Hvor vidt nu en saadan
Regel er mere nødvendig i Udlandet end her
i Danmark, kan jeg egentlig ikke se, men
jeg erkender, at det maaste er en forkert
Regel her i Danmark, og at i mange Til-
fælde burde Dommen kunne eksekveres uanfæ-
t Appel, idet der ved Appellen gives den
domfældte Beslighed til at unddrage sig
Følgerne af Dommen. Men man kunde
ogsaa nok vælge et andet System, maaste
det at lade Konsulen afgøre, hvorvidt der
skal stilles Sikkerhed for at afværge Ekse-
kution, selv om der er udtaget Appellstævning,
og at man saa, for at ikke Tiden skal trække
for længe ud, inden Appellstævning udtages,
tillader den paagældende, der vil appellere,
at udtage en Udenrettsappellstævning, som
da skal være at notificere til Konsulen, og
det maa saa ogsaa meddeles Konsulen, at
den virkelig er forkyndt, og det fornødne
foretaget for at fremme Sagen. Naar man
vilde udføre det og give Konsulen Myndighed
til at afgøre, om Eksekution skal kunne af-
værges ved Sikkerhedsstillelse, tror jeg, man
fik et maaste retfærdigere System, og et
System, der mere vilde nærme sig
til det, der gælder her i Danmark,
end det, der er tænkt etableret ved § 5.
Jeg tillader mig at henlede den højtærede
Justitsministers Opmærksomhed paa, at, som
§ 5 er affattet, kan jeg ikke se, at Domme,
der ere affagte her i Kongeriget, kunne
eksekveres i saadanne Konsulardistrikter. Der
staar „de af danske Domstole eller Konsuler
i Henhold til denne Lov affagte Kendelser“.
„I Henhold til denne Lov“ — det er altsaa
en Kendelse i en Sag, der er begyndt i
Konsulardistriktet, og som er bragt i Appel
til Landsover- samt Hof- og Stadsretten.
Det siges, at en saadan Dom kan eksekveres
af Konsulen. Men nu en Dom, der er er-
hvervet over en dansk Mand, og som endnu
har Eksigibilitet, og hvor Forholdet maaste
er det, at den paagældende er løbet af
Landet for at unddrage sig Dommens
Eksekution og har bosat sig i Sina eller
Siam? Hvorfor skulde en saadan dansk
Dom ikke kunne eksekveres ved Hjælp af

Konsulen? Men som Redaktionen er, tror
jeg ikke, det hjemles ved § 5.

Jeg forudætter som en Selvsølge, at
naar Konsulen kan foretage Eksekution, kan
han ogsaa foretage Tvangsauktion. Det
følger vel ogsaa af § 6, men jeg er noget
i Tvivl, om de nøjagtige Regler, der ere
givne i den ny Lov om Tvangsauktion, vir-
kelig kunne passeres paa Forholdene i saa-
danne Konsulardistrikter.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger
om den kriminelle Retsspleje, saaledes som
den tænkes lagt i Konsulernes Haand. Det
er nogle Punkter, som jeg ikke har forstaaet
at klare for mig selv, men hvor det var øn-
skeligt, om den højtærede Minister vilde op-
lyse hvad Meningen er; maaste kunde der
saa ske Ændringer.

Jeg kan aldeles ikke forstaa, hvorledes
man kan komme til det Resultat, at en
Bødedom paa 500 Kr. ikke skulde kunne
appelleres. Der staar jo i § 3, som om-
fatter baade kriminelle og civile Processer,
at der kan finde Appel Sted til den konge-
lige Landsover- samt Hof- og Stadsret
efter Reglerne om Appel fra Underretterne
til de almindelige Landsoverretter. Det er
altsaa simpelt hen den almindelige summa
appellabilis eller objectum appellabile,
som kommer til Anvendelse, og altsaa er her
Tale om Appel af Bødedomme paa langt
over 500 Kr., og det udtales ogsaa i Be-
mærkningerne. Men jeg forstaaer ikke, hvad
der da menes med „større Straf end Bøder
indtil et Beløb af 500 Kr.“ Er enhver
Fængselsstraf — lad det være 8 Dages ganske
simpelt Fængsel, Frihedsberøvelse — større
Straf end en Bøde paa 500 Kr.? Og det
samme kommer i næste Stykke, hvor der
staar „højere Straf end Bøder“. Der trænger
man dog vistnok til en Bestemmelse, hvorved
der indføres en vis Rangforordning mellem
Bøder og Fængselsstraf.

Dernæst henleder jeg Opmærksomheden
paa, at den Bestemmelse, som findes i § 5,
og som jo skulde gælde baade civile og
kriminelle Sager, nemlig at en Doms Ekse-
kution kun kan afværges ved Sikkerheds-
stillelse, selv om der udtages Appellstævning,
passer ikke paa de kriminelle Domme efter
§ 8; for man kan dog ikke tillade Konsulen
at eksekvere en Bødedom og putte ved-
kommende i Fængsel, skønt han har udtaget
en ordentlig Appellstævning i en Sag, hvor
der er objectum appellabile.

Jeg kan meget vel indse, at en striftlig
Procedure er til en vis Grad nødvendig,
naar der skal være Appel, navnlig Appel fra
en Konsularret til en Ret her i Landet —
det, der har været Sagens Grundlag, og